

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesgerichtshof (Saksamaa) 16. detsembril 2011 — Land Berlin versus Ellen Mirjam Sapir jt

(Kohtuasi C-645/11)

(2012/C 80/14)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesgerichtshof

Põhikohtuasja pooled

Kassatsioonkaebuse esitaja: Land Berlin

Vastustajad: Ellen Mirjam Sapir, Michael J Busse, Mirjam M Birgansky, Gideon Rumney, Benjamin Ben-Zadok ja Hedda Brown

Eelotsuse küsimused

1. Kas õigusliku aluseta tehtud makse tagasinõudmine on tsiviilasi määruse (EÜ) nr 44/2001 (¹) artikli 1 lõike 1 tähenduses ka siis, kui ametiasutus annab liidumaale korralduse maksta kannatanutele restitutsioonina osa kinnisasja müügilepingu alusel saadust, kuid selle asemel kantakse kannatanutele ekslikult üle kogu ostuhind?
2. Kas määruse (EÜ) nr 44/2001 artikli 6 punkti 1 järgi vajalik mitme nõude tihe seotus esineb ka juhul, kui kostjad tuginevad täiendavatele restitutsiooninõuetele, mida saab lahendada vaid üheskoos?
3. Kas määruse (EÜ) nr 44/2001 artikli 6 punkt 1 kuulub kohaldamisele ka kostjate suhtes, kelle elukoht ei ole Euroopa Liidus? Kui jah, siis kas sama kehtib ka juhul, kui kostja elukohariigis ei pruugita tunnustada kohtuotsust otsuse teinud riigiga sõlmitud kahepoolse kokkuleppe alusel pädevuse puudumise argumenti tõttu?

⁽¹⁾ Nõukogu 22. detsembri 2000. aasta määrus (EÜ) nr 44/2001 kohtualluvuse ja kohtuotsuste täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusajades (EÜT L 12, lk 1; ELT eriväljaanne 19/04, lk 42).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Juzgado Mercantil de Barcelona (Hispaania) 30. detsembril 2011 — Serveis en Impressio i Retolacio Vargas, S.L versus Banco Mare Nostrum, S.A.

(Kohtuasi C-664/11)

(2012/C 80/15)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Juzgado Mercantil 4 Barcelona

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Serveis en Impressio i Retolacio Vargas, S.L.

Kostja: Banco Mare Nostrum S.A.

Eelotsuse küsimused

1. Kas seda, kui krediidasutus pakub kliendile varasemate finantstehingute intressimäära muutumise riski katteks intressimäära vahetuslepingut (intressi-*swap*), tuleb käsitada investeerimisnõustamise teenusena vastavalt finantsinstrumentide turgude direktiivi (¹) artikli 4 lõike 1 punktis 4 antud määratlusele?
2. Kas kõnealuse direktiivi artikli 19 lõikes 4 ettenähtud sobivustesti tegemata jätmisega mittekutselise investori puhul kaasneb investori ja nõustava krediidasutuse vahel sõlmitud intressimäära vahetuslepingu täielik õigustühisus?
3. Kas juhul, kui kirjeldatud tingimustel osutatud teenust ei käsitata investeerimisnõustamisena, kaasneb üksnes asjaoluga, et selline keerukas finantsinstrument nagu intressimäära vahetusleping (intressi-*swap*) ostetakse investeerimisasutuse süü tõttu ilma finantsinstrumentide turgude direktiivi artikli 19 lõikes 5 ettenähtud asjakohasustesti tegemata, selle krediidasutuse endaga sõlmitud ostulepingu täielik õigustühisus?
4. Kas vastavalt finantsinstrumentide turgude direktiivi artikli 19 lõikele 9 on pelgalt asjaolu, et krediidasutus pakub sama või mõne teise erineva asutusega sõlmitud hüpoteeklaenu seotud keerukat finantsinstrumenti, piisav selleks, et jätta kõnealuses artiklis 19 ettenähtud sobivustesti ja asjakohasustesti — mille investeerimisasutus peab mittekutselise investori puhul tegema — tegemise kohustus kohaldamata?
5. Kas selleks, et saaks välistada finantsinstrumentide turgude direktiivi artiklis 19 kehtestatud kohustuste kohaldamise, on

vaja, et finantstoote suhtes, millega pakutav finantsinstrument on seotud, kehtiksid samasugused seaduses sätestatud investorikaitsestandardid, mida nõuab kõnealune direktiiv?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. aprilli 2004. aasta direktiiv 2004/39/EÜ finantsinstrumentide turgude kohta, millega muudetakse nõukogu direktiive 85/611/EMÜ ja 93/6/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2000/12/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 93/22/EMÜ (ELT L 145, 30.4.2004, lk 1).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Juzgado Mercantil de Barcelona (Hispaania) 30. detsembril 2011 — Alfonso Carlos Amselem Almor versus NCG Banco, S.A.

(Kohtuasi C-665/11)

(2012/C 80/16)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Juzgado Mercantil de Barcelona

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Alfonso Carlos Amselem Almor

Kostja: NCG Banco, S.A.

Eelotsuse küsimused

1. Kas seda, kui krediidasutus pakub kliendile, kellega ta on eelnevalt sõlminud hüpoteeklaenu lepingu, selle tehingu intressimäärade muutumise riski katteks intressimäära vahetuslepingut (intressi-*swap*), tuleb käsitada investeerimisenõustamise teenusena vastavalt finantsinstrumentide turgude direktiivi ⁽¹⁾ artikli 4 lõike 1 punktis 4 antud määratlusele?
2. Kas kõnealuse direktiivi artikli 19 lõikes 4 ettenähtud sobivustesti tegemata jätmisega mittekuulselise investori puhul kaasneb investori ja nõustava krediidasutuse vahel sõlmitud intressimäära vahetuslepingu täielik õigustühisus?
3. Kas juhul, kui kirjeldatud tingimustel osutatud teenust ei käsitata investeerimisenõustamisena, kaasneb üksnes asjaoluga, et selline keerukas finantsinstrument nagu intressimäära vahetusleping (intressi-*swap*) ostetakse investeerimisasutuse süü tõttu ilma finantsinstrumentide turgude direktiivi artikli 19 lõikes 5 ettenähtud asjakohasustesti tegemata, selle krediidasutuse endaga sõlmitud ostulepingu täielik õigustühisus?
4. Kas vastavalt finantsinstrumentide turgude direktiivi artikli 19 lõikele 9 on pelgalt asjaolu, et krediidasutus pakub hüpoteeklaenu seotud keerukat finantsinstrumenti, piisav

selleks, et jätta kõnealuses artiklis 19 ettenähtud sobivustesti ja asjakohasustesti — mille investeerimisasutus peab mittekuulselise investori puhul tegema — tegemise kohustus kohaldamata?

5. Kas selleks, et saaks välistada finantsinstrumentide turgude direktiivi artiklis 19 kehtestatud kohustuste kohaldamise, on vaja, et finantstoote suhtes, millega pakutav finantsinstrument on seotud, kehtiksid samasugused seaduses sätestatud investorikaitsestandardid, mida nõuab kõnealune direktiiv?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. aprilli 2004. aasta direktiiv 2004/39/EÜ finantsinstrumentide turgude kohta, millega muudetakse nõukogu direktiive 85/611/EMÜ ja 93/6/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2000/12/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 93/22/EMÜ (ELT L 145, 30.4.2004, lk 1).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunale Amministrativo per la Sardegna (Itaalia) 2. jaanuaril 2012 — Danilo Tola versus Ministero della Difesa

(Kohtuasi C-4/12)

(2012/C 80/17)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunale Amministrativo per la Sardegna

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Danilo Tola

Kostja: Ministero della Difesa

Kuna eelotsusetaotlus võeti 5. jaanuaril 2012. aastal tagasi, kustutati kohtuasi 18. jaanuari 2012. aasta määrusega Euroopa Kohtu registrist.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Augstākās tiesas Senāts (Lāti Vabariik) 17. jaanuaril 2012 — Mohamad Zakaria

(Kohtuasi C-23/12)

(2012/C 80/18)

Kohtumenetluse keel: läti

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Augstākās tiesas Senāts